

VESTI

IZ SLOVENIJE

POGREB ŠKOFA DR. TOMAZICA. — Kakor smo že poročali je umrl škof Dr. Jožef Tomazica dne 26. februarja in je bil pokopan 3. marca. Pokopan je bil v baziliki Matere Božje poleg škofa Dr. Napotnika. Pri pogrebu je bilo sedem škofov in nad 200 duhovnikov. Govoril je Magr. Anton Vovk, pomožni škof ljubljanski.

SEZENJ DRV stane sedaj v Sloveniji 300 dinarjev, to je toliko kot je mesečna plača. Meter blaga za obleko je 200 din, pa ga še dobiti ne moreš in slabo je.

VI PENZIONISTI se morajo preseliti iz mest na deželo, posebno v Ljubljani, da bo strogo izpeljano. Pravijo, da potrebujejo njihova stanovanja. Ljudje gladujejo. V največ družinah je repa in krompir edino kar pride na mizo.

JEZUITI IN FRANČISKA. NI — Poročali smo že, da je režim vzel v zadnjem času jezuite na piko. Poročajo, da je zaprt sloveski jezuit Rev. Rudolf Pate, ki je bil med ljudmi posebno znan in priljubljen. Sedaj je nova gonja tudi proti frančiškancem. Dasi je tam Rev. Guido Rant. Delal tako komunističnim partizanom bolj kot katoličkom drug duhovnik, ki ni čisto h komunistom pristopil, dasi sta jim bila zelo naklonjena patra Ajlančič in patra Tominec, vendar jim ni priznane.

FARE BREZ DUHOVNI. KOV. — Hudo je, da bo kmalu večina slovenskih fara sploh brez duhovnikov. Zapirajo jih in na prisilno delo vlačijo. Na prisilno delo morajo pa hoditi tudi taki duhovniki ki sicer še izvršujejo svoj duhovniški poklic. Kar za teden dni ali več izginejo in jih ni dokler svojih dni prisilnega dela ne odbijejo. Brezniški župnik Toman n. pr. je moral najprej delati teden dni, potem pa so ga pustili domov toliko da odmašuje, potem pa mora na Jesenice k delu za skupnost. Tam dela do trde noči. Župnik iz Gorij mora hoditi na tako tlako na Bled.

KRIŽANSKO CERKEV so izročili starokatolikom. Dne 6. marca je bilo tam prvo staroka toliško opravilo. Križanke so postale sedež starokatoliškega škofa, ki je neki Jož iz Savinjske doline. Priorja Križevniškega reda Rev. Valerian Učak so odpeljali na prisilno delo. Nihče ne ve kje je. Milostno podobno matere božje so prenesli iz Križank v stolnico v Ljubljani.

MOLJO ZA VOJSKO. — Ljudje, ki pridejo iz Jugoslavije, povedo, da tam kar vse moli za smrt ali za vojsko. Sodijo, da je to še edina možna rešitev. "Tako in tako nas bo konec," pravijo. "Če ostane tako kot je, bomo vsi pomrli od gladi. Če bi prišla vojska, jo bodo vendar le mnogi preživeli in ti bodo potem imeli človeka vredno življenje." Tisti, ki pridejo sedaj iz Jugoslavije, pravijo, da si begunci, ki so zapustili domovino, ne morejo predstavljati kakšna revščina je doma.

UMRLI SO: Erika Nagy roj. Deu v Ljubljani, Jože Benedičič v Ljubljani, Uroš Toni na Bledu, Terezija Komljanec v sv. Križu ob Krki Ivan Zupanc v Ljubljani, Marija Pavček roj. Krivec v Mirni Peči, Ivana Kucelar v Ljubljani Francka Ravnik na Jesenicah, Mica Gregore v Ljubljani, Janez Stojc v Ljubljani, Franc Krašovec na Vrhniki, Danica Stepančič v Trzinu, Janez Valter na Goričah, Terezija Mrak v Ljubljani, France Ferluga v Trstu, Marija Vavpotič v Ljubljani, Jeanette Vidic, roj. Pehani na Vrhniki, Franc Lampe v Mariboru.

Češka vlada pošilja delegacijo v Washington

Praga, Češka. — Čehoslovski pomočnik ministra za zunanji trgovino je odpotoval v Washington, da se pogaja o ameriških zahtevah po odškodnini za vso ameriško lastnino, ki so jo komunisti odvzeli Amerikancem v Čehoslovski in jo nacionalizirali. Vse ameriško konfiscirano premoženje v Čehoslovski znaša preko 40 milijonov dolarjev. Poleg tega se bo delegacija tudi lotila razprave o zopetnem dobavljanju ameriške masinerije v Češko, ker je z ameriško ustavitvijo dobav zaustavljen petletni načrt obnove, ki so ga izdelali komunisti.

Diplomatsko zastopstvo Transjordana v USA

Amman, Transjordanija. — Transjordanska vlada je imenovala za svojega ministra-poslaniaka pri vladi Združenih Držav Dr. Yussuf Heikal, ki je že poprej vodil transjordanski urad.

Križanski cerkev so izročili starokatolikom. Dne 6. marca je bilo tam prvo staroka toliško opravilo. Križanke so postale sedež starokatoliškega škofa, ki je neki Jož iz Savinjske doline. Priorja Križevniškega reda Rev. Valerian Učak so odpeljali na prisilno delo. Nihče ne ve kje je. Milostno podobno matere božje so prenesli iz Križank v stolnico v Ljubljani.

Moljo za vojsko. — Ljudje, ki pridejo iz Jugoslavije, povedo, da tam kar vse moli za smrt ali za vojsko. Sodijo, da je to še edina možna rešitev. "Tako in tako nas bo konec," pravijo. "Če ostane tako kot je, bomo vsi pomrli od gladi. Če bi prišla vojska, jo bodo vendar le mnogi preživeli in ti bodo potem imeli človeka vredno življenje." Tisti, ki pridejo sedaj iz Jugoslavije, pravijo, da si begunci, ki so zapustili domovino, ne morejo predstavljati kakšna revščina je doma.

UMRLI SO: Erika Nagy roj. Deu v Ljubljani, Jože Benedičič v Ljubljani, Uroš Toni na Bledu, Terezija Komljanec v sv. Križu ob Krki Ivan Zupanc v Ljubljani, Marija Pavček roj. Krivec v Mirni Peči, Ivana Kucelar v Ljubljani Francka Ravnik na Jesenicah, Mica Gregore v Ljubljani, Janez Stojc v Ljubljani, Franc Krašovec na Vrhniki, Danica Stepančič v Trzinu, Janez Valter na Goričah, Terezija Mrak v Ljubljani, France Ferluga v Trstu, Marija Vavpotič v Ljubljani, Jeanette Vidic, roj. Pehani na Vrhniki, Franc Lampe v Mariboru.

Češka vlada pošilja delegacijo v Washington

Praga, Češka. — Čehoslovski pomočnik ministra za zunanji trgovino je odpotoval v Washington, da se pogaja o ameriških zahtevah po odškodnini za vso ameriško lastnino, ki so jo komunisti odvzeli Amerikancem v Čehoslovski in jo nacionalizirali. Vse ameriško konfiscirano premoženje v Čehoslovski znaša preko 40 milijonov dolarjev. Poleg tega se bo delegacija tudi lotila razprave o zopetnem dobavljanju ameriške masinerije v Češko, ker je z ameriško ustavitvijo dobav zaustavljen petletni načrt obnove, ki so ga izdelali komunisti.

Diplomatsko zastopstvo Transjordana v USA

Amman, Transjordanija. — Transjordanska vlada je imenovala za svojega ministra-poslaniaka pri vladi Združenih Držav Dr. Yussuf Heikal, ki je že poprej vodil transjordanski urad.

FARANI SV. LOVRENC

POZORI

Mestna načrtna komisija je naredila načrt za "super truck highway," s katerim bi se naredila ogromna ikoda naši fari in bi obenem pomenilo velikansko izgubo vsem posestnikom v tej okolici. Vsi farani in vsi posestniki ste prošeni in vabljeni, da se gotovo udeležite shoda, ki je v ta namen sklican za v četrtek ob 8. uri v cerkveni dvorani, kjer vam bo pojasnjen ves ta načrt po mestnih uradnikih. Pridite na shod in obvarujte svoje cerkev, okolico in vrednost svojih posestev!

Irski slavi praznik neodvisnosti

Žalost v veselju je Severna Irski ki je še vedno pod Anglijo.

Dublin, Irski. — Nova neodvisna republika Irski je na Veliko noč prelozila praznovanje svoje svobodne in popolne neodvisnosti od britanskega gospodarstva. 21. topovskih strelav je oznanjalo svečani dan irskemu narodu. Vojska in vsi državni uradi so sodelovali v ogromnih narodnih proslavah. Čestitke so poslali poleg drugih tudi papež Pij XII, predsednik Truman, angleški kralj in predsednik vlade Attlee. Le predsednik opozicijske stranke in vodja zmagovalne revolucije iz leta 1916, bivši predsednik vlade Eamon De Valera je izjavil, da ni na mestu nobeno veselje dokler je Irski še razdeljena.

Kolarov je novi predsednik bolgarske vlade

London. — Tukajšnji diplomati mislijo, da je bolgarski ministrijski predsednik Dimirkov za stalno zapustil svojo vodilno ulogo v Bolgariji. V uradnih izjavah bolgarske vlade se že imenuje zunanji minister Vasilij Kolarov kot predsednik ministrskega sveta. Dimitrov je odpotoval v Moskvo še predno je bil njegov odstop uradno objavljen.

SPOMNI SE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

IZ RAZNIH NASELBIN

LORAIN, O. — V soboto 9. aprila je tukaj umrla Mrs. Mary Pogačnik, 1674 E. 33. St. Rojena je bila v vasi Kamna gorica na Gorenjskem v Jugoslaviji. Sem je prišla in sicer v Lorain, Ohio leta 1921. Bila je članica dr. Marijinega Spočetja št. 85 KSKJ, dr. sv. Alojzija št. 6 ABZ in Oltarnega društva. Zapušča soproga Johna. Pogreb je bil v torek 12. aprila s sv. mašo v cerkvi sv. Cirila in Metoda in nato pa na Kalvarijo pokopališče.

Po dolgoletni bolezni je umrl 11. aprila Mathew Vidrick v sv. Jožefa bolnišnici. Star je 78 let, stanoval je na 1669 E. 34. St. Doma je bil iz Cerknice pri Rakeku. V Ameriko je prišel leta 1899 in sicer v Cleveland, a se je že naslednje leto preselil v Lorain, O. Bil je član dr. sv. Alojzija ABZ. Pogreb je bil v četrtek 14. aprila s sv. mašo v cerkvi sv. Cirila in Metoda in nato na Kalvarijo pokopališče. Tukaj zapušča soprogo Thereso, dva sina, štiri hčere; brata Andreja v Johnstown, Pa. in eno sestro v starem kraju.

Madžarske volitve po Hitlerjevem vzorcu

Dunaj, Avstrija. — 15. maja bodo splošne volitve na Madžarskem. Postavljena bo samo ena kandidatura lista na kateri imajo komunisti 60% kandidatov, dočim so dali stranki malih kmetov, ki je doslej vedno imela večino, samo 18%, dočim imajo druge kandidate razni manjši zavezniki komunistov. Voliti bo moral vsak državljani, ki ima volilno pravico. Vsak mora voliti za ali pa prazno. Novi parlament bo najprej sprejel ustavo, ki jo je pripravila komunistična stranka.

Na križiščih hodi naravnost preko ceste pa samo kadar je zelena luč.

Pri 73 letih je dobila dvojčke

Atene, Grčija. — Listi poročajo, da je 73 let stara Mrs. Christina Antoniou sedaj dobila krepke dvojčke, ki sta oba dekleta mati in otroka so zdravi. Mrs. Antoniu je soproga kmeta v macedonski vasi Grevana.

Podoba Marije Pomagaj z Brezij med Slovenci v Angliji

Novi slovenski naseljenci so imeli ganljiv slovenski praznik v Angliji — Marija bo romala po naselbinah — Rev. Alojzij Kuhar in Rev. Ignacij Kunstelj opravljata dušno pastirstvo med Slovenci v Angliji.

London. — Dne 27. februarja je škof Craven v St. James cerkvi slovesno blagoslovil begunsko podobo naše angleške Marije Pomagaj z Brezij.

Že v soboto 26. febr. so dospeli številni Slovenci in Slovenke iz bližnjih in daljnih krajev Anglije da prisostujejo slovesnosti. Vsekakor je občudovanja vredna požrtvovalnost teh, ki so prišli z dolge poti in mnogi so šli z nočnega dela na vlak. Večina je bila takrat prvič v Londonu, vendar se je vsakdo prav dobro znašel in srečno prišel na Addison Road v poljsko hišo, kjer je bilo zbirališče. Da bi si ogledali gotove posebnosti Londona, je ena skupina krenila v živalski vrt, medtem ko se je druga mudila v Finchley-u. Na večer smo se sešli zopet na Addisonu pri večerji, nakar pa se je razvil živahen pogovor in tudi pesmi ni manjkalo. Dobre volje je bilo veliko, kar pa tudi ni čuda, ako se Kranjci skupaj zberemo. Ker je bila naslednjega dne ravno pustna nedelja, smo kajpak zavili tudi na ples in ko smo se navrteli, smo odšli k počitku, da bi bili sveži za naslednji slovenski dan.

Lepo je sijalo sonce, ko smo se v nedeljo zjutraj zbirali na Golders Green Station, da gremo v Woodside Park k sveti maši. Do tja se je bilo treba voziti s trolleybusom in podzemsko železnico. Sv. mašo je daroval č. g. Ignacij Kunstelj in smo tudi slovensko prepevali. Po končanem opravilu so dekleta postregle s čajem in slaščicami. Na poti v poljsko hišo pa smo bili deležni tudi dobrot angleškega vremena. Usul se je dež in toča, da se je od ledenih zrn, ki so rezala v obraz, kar bliskalo pred očmi. Nekoliko mokri smo se nato skupno s škofom fotografirali. Zatem so morali nekateri takoj na vlak, drugi so se pa zbrali na Addisonu in dali duška veselju v slovenski narodni pesmi. Vsakdo je ponesel s seboj nekaj lepših spominov na blagoslovitev podobe, kakor tudi na vso zbrano slovensko družbo v Londonu.

V veliki mračni St. James cerkvi, zidani v gotičnem slogu, smo se zbrali skupno s škofom fotografirali. Zatem so morali nekateri takoj na vlak, drugi so se pa zbrali na Addisonu in dali duška veselju v slovenski narodni pesmi. Vsakdo je ponesel s seboj nekaj lepših spominov na blagoslovitev podobe, kakor tudi na vso zbrano slovensko družbo v Londonu.

Pred cerkvenimi vrati smo se nato skupno s škofom fotografirali. Zatem so morali nekateri takoj na vlak, drugi so se pa zbrali na Addisonu in dali duška veselju v slovenski narodni pesmi. Vsakdo je ponesel s seboj nekaj lepših spominov na blagoslovitev podobe, kakor tudi na vso zbrano slovensko družbo v Londonu.

V veliki mračni St. James cerkvi, zidani v gotičnem slogu, smo se zbrali skupno s škofom fotografirali. Zatem so morali nekateri takoj na vlak, drugi so se pa zbrali na Addisonu in dali duška veselju v slovenski narodni pesmi. Vsakdo je ponesel s seboj nekaj lepših spominov na blagoslovitev podobe, kakor tudi na vso zbrano slovensko družbo v Londonu.

Z. V.

Razne najnovejše svetovne vesti

BOGOTA, COLUMBIJA. — Na Veliko noč je bilo tu v glavnem mestu Columbijce veliko nereda, uporov in demonstracij po ulicah. Demonstrante je rezgajala policija in vojaštvo. Kakih 30 do 40 ljudi je bilo pobitih, oziroma težko ranjenih tako, da so umrli še isti dan. Demonstracije so bile političnega značaja. Končno je vojaštvo s silo napravilo red.

ASUNCION, PARAGUAY. — Paraguajci so imeli volitve kakršne so v navadi v popolnih diktaturah. Bila je samo ena lista in izvoljen je bil dosedanji začasni predsednik dr. Lopez, ki je poprej odstavil v državnem prevratu generala Rolon, ki je tudi nasilno pregnal prejšnjega izvoljenega predsednika Gonzalez.

NEW YORK. — Dr. Ralph J. Bunche, posredovalec Zveze narodov v Palestini se je vrnil v Ameriko in izjavil, da je končano njegovo delo v Sveti deželi.

PRAGA, ČESKA. — Miss Vlasta Vraz, ki so jo češke oblasti po sedemdnem zapou izpuštile, je takoj izjavila, da bo s prvim transportom odpotovala nazaj domov v Chicago. Odkar je bila v ječi, nima več nobenega veselja ostati v komunistični Čehoslovski.

BERLIN. — Vse časopise prinaša vest, da Rusija išče načine kako prenehala berlinsko blokado. Rusi o tem molče in angloameriški uradni krogi smatrajo, da je treba to poročilo sprejeti s skrajno previdnostjo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Obisk iz Kanade — K Anžlinovim na 712 E. 158 St. je prišla na obiska nova naseljenka, prej begunka Marija Hrovat podomače Bobenkova iz Stavče vasi pri Žuženberku. Bile je begunka in se je naselila v Kanadi, kjer je v službi pri dobri gospe, ki je sama velika storila, da je mogla gospodična Hrovatova na obisk v svojim v Cleveland. Pravi, da je imela veliko sitosti predno je dovoljenje dobila. V nedeljo zgodaj zjutraj mora že nazaj v Kanado. Naj bi imela prav sredne dni med nami.

Dodatno poročilo — Pokojni Mihael Vrh zapušča tukaj tudi dva nečaka: Franka in Stanleya, v starem kraju pa eno sestro in dva brata. Umrla je Ida Brožic, 7811 New York Ave., in ne Jela, kot je bilo včeraj pomotoma poročano.

Pošilja pozdrave — Iz West Mineral, Kansas pošilja pozdrave vsem prijateljem in znancem poznani Jack Lenarčič.

Duhovniške spremembe — Rev. Max F. Sodja, dosedaj pomočnik pri fari Presv. Rešnjeja telesa je bil imenovan za pomočnika pri fari sv. Lovrenca v Newburghu.

Prejela obisk — V sredo ob 7 bo v cerkvi sv. Lovrenca maša za pok. župnika, zlatomašnika in duh. svetnika Matija Slak, ki je umrl 20. aprila 1946 na Brdu pri Lukovici na Gorenjskem.

Rojak v avtomobilski nesгоди — V petek zvečer je bil zadet od avtomobila na E. 62. cesti in St. Clair Ave. rojak John Jaklič, 1368 E. 53 S., star 56 let. Voznik je po nesreči poženil, a naš rojak pa se nahaja v kritičnem položaju v Mt. Sinai bolnišnici, zlomljeni ima obe nogi in tudi večje poškodbe na glavi.

Darovi za begunce

Podružnica Slovenske ženske Zveze št. 32 Euclid, Ohio je poslala dar za Ligo v znesku pet dolarjev. Sporoča, da so darovalce tele članice: Po en dolar Ivana Sintič, Terezija Potokar, Frances Permi, Anna Godlar. Po 50c: Mary Praznovski, Kati Gole.

Polzvedovalni kotiček

Peter Flander, sedaj v Trstu, doma iz vasi Zakojce fara na Bukovem na Primorskem bi rad zvedel za naslov svojega strica Frank Jeran doma od istotam. Ako kdo rojakov ve zanj, ali če sam čita, je prijazno prosi, da sporoči svoj naslov na: Mary Kazumplik, 3600 E. 81. St., Cleveland 5, Ohio.

Tereza Dominis, D. P. Camp Spittal an der Drau Kaernten, Austrija išče svojega očeta, sestro in strica. Bila je rojena v Chicagu, Ill. in upa, da je njen oče še tam. Oče se piše Ivan Plemelj. Njena sestra je imela še v letu 1935 še tale naslov: Helen Sidlar, 6541 W. Roosevelt St. Berwyn, Ill. Poročila se je v Ameriki in je sedaj stara okoli 37 let. Stric je pa Rudolf Sedlar, Cicero, Ill. Imel je soprogo Jannie in dve hčeri. Kdorkoli bi kaj vedel o njih, je naprošen naj sporoči na gornji naslov gospe Terezi Dominis.

Tri na dan

Boljševiki očita zapadu Atlantski pakt. I, kdo pa je prvi paktiral? Kaj ni Moskva ustvarila že davno "sovjetski blok" pri Združenih narodih?

Sicer pa naj bodo boljševiki kar lepo mirni. Atlantski pakt ni ustvarjen radi vojne, ampak radi trgovine!

Kakšne so boljševiki počenja li radi Marshallovega načrta, pa je bil vseeno ustvarjen. Prav tako je z Atlantskim paktom. Danes se nihče več ne zmeni za pridruženje v Moskvi.

Atlantska pogodba je podpisana. — Naš državni tajnik Dean Acheson podpisuje Severno-Atlantsko pogodbo. Poleg njega na sliki so od leve na desno: Podpredsednik Barkley, predsednik Truman in John W. Foley, svetnik državnega departamenta. Zadaž v prvi vrsti od leve na desno so: angleški zunanji minister Ernest Bevin; Halvard Lange za Norveško; Josef Bech, Luxembourg; Bjarni Benediktsson, Islandija; Gustav Raemussen, Danska; Paul-Henri Spaak, Belgija; Lester Pearson, Kanada; Robert Schuman, Francija; Carlo Sforza, Italija; Dirk Stikker, Nizozemska in Jose da Matta, Portugalska.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave., Cleveland 18, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

APRIL						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
 za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
 Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

No. 77 Tues., April 19, 1949

Odesa - Solun

Ko smo napisali razmišljanje o sedanjem stanju na Balkanu v sestavku "sod smodnika," še nismo vedeli, da je tam že tako vroče, da je tudi Dimitrovu v škodo. Šele kasneje smo zvedeli, da je mož pobral šila in kopita in hoče nazaj v širno Rusijo, kjer je več zraka in več prostora kot na vročem, zatohlem in v intrigah strupenem Balkanu.

Ko je že tako, da se pozornost kar lepo zadržuje na Balkanu, ne bo škoda, če se tudi mi še malo pomudimo tam. Poglejmo še nekoliko v takozvano macedonsko vprašanje okoli katerega se sedanje vprašanje Balkana vrti zato, da se ne reče, da gre za oblast veselil na Balkanu.

Macedonci so tisti del prebivalstva na Balkanu, ki še ni dobil svoje državne samostojnosti kakor je to v Evropi navada in cilj vsakega naroda. Po evropskem pojmovanju narod ni poplen in samostojen dokler nima svoje zemlje in svoje oblasti v svoji državi. Macedonci so mešanci starega prebivalstva Balkana, ki nimajo v sedanjem času niti svojega književnega jezika niti svojih knjig ali vedno so imeli precej četrtniških vodij in vojvod, vedno so imeli ljudi, ki so iz gozdov dajali proglaste in od tam v imenu macedonskega vprašanja napadali sedaj tu sedaj tam in ob enem opozirali svet, da Macedonci so na svetu in nekaj hočejo.

V devetnajstem stoletju so balkanski narodi potiskali Turke, ki so dotlej nad pet stoletij bili gospodarji vseh balkanskih dežel razen Črne Gore, ven iz Evrope. Kakor so Turki odhajali, tako so se poedini deli Balkana osvobodili. Na ta način je bila Grčija osvobodjena v letu 1830, Srbija v letu 1878, Bolgarija v letu 1908 in Albanija v letu 1913.

Meje novoosvobojenih balkanskih držav so se pogosto spreminjale, v glavnem so se pa določale na berlinskem kongresu leta 1878 in na konferenci v Bukarešti leta 1913.

Po teh dveh konferencah ni bila več omenjena Macedonija kot samostojna država. Popreje je bila to večkrat v zgodovini Balkana močna država, včasih tudi gospodarica celega balkanskega polotoka a pod turškim gospodstvom je bila posebna enotna avtonoma pokrajina.

Macedonci so torej smatrali, da se jim je z osvoboditvijo Balkana izpod turške oblasti zgodila narodna krivica, ker je bila njihova, poprej enotna domovina, razdeljena med Grčijo, Bolgarijo in Jugoslavijo. Po prvi svetovni vojni je največji del Macedonije pod imenom južne Srbije ostal v Jugoslaviji. Srbi sploh ne morejo priznati, da živi poseben macedonski narod in Macedonijo smatrajo za svojo deželo, ker ji je nekdanji res vladal Car Dušan Silni, ki je imel za prestolico svoje države mesto Skoplje, sebe imenoval Srbov in svojo državo predvsem srbsko. Zato Macedonci v predvojni Jugoslaviji niso živali nikakih avtonomnih pravic. Podobno se jim je godilo tudi v Bolgariji in Grčiji. Vedno pa se je med Macedonci našlo seveda tudi ljudi, ki so na račun borbe za svoj narod služili tej ali oni politični skupini in povzročali nered in nemire na Balkanu. Tak junak je bil Vanče Mihajlo, vodja macedonskega komiteta pred vojno.

Vsi slovanski mirni in dobrotorni opazovalci in poznavalci balkanskih prilik so poudarjali nujnost, da je treba tudi Macedoncem dati avtonomijo in možnost narodnega razvoja. Nekateri so upali, da se bo to doseglo po vojni v letu 1945. Rusija je namreč vedno zagovarjala program avtonomije Macedonije. Toda Rusija je to zadevo zopet vezala za svoje imperijalistične cilje in hotela z avtonomno Macedonijo doseči zvezu, svojo, rusko zvezu z Egejskim morjem. Zato je hotela osnovanje neodvisne Macedonije za glavnim mestom Solun. Na tej točki so bili Angleži razumljivo zelo občutljivi. Šlo jim je v račun, da so se tu najbolj zoperstavili Stalinovim zahtevam. Zahtevali so, da Anglija obdrži svoj vpliv v Grčiji in tako razbili možnost, da bi Rusija odločala o Macedoniji, ki bi segala preko grških mej. Rusija, ki ji Macedonija brez grškega dela ne izpolni njene političnega namena, je takrat takoj pustila program neodvisne Macedonije in začela podpirati z vso silo komunističen upor, ki naj bi v celi Grčiji dosegel komunističen režim. Angleži niso vzdržali pritisk in dolgotrajnost vojskovanj v Grčiji in so to breme preložili na ameriška ramena. V zadnjem času, ko je na posledicah močnejše ameriške politike začel padati vpliv boljševiškega imperija v Evropi, so Rusi grške gerilce začeli spreminjati v gerilce "za novo ureditev Balkana," za "balkansko zvezu" in "za neodvisno Macedonijo." General Markos, ki je bil dotlej komunistični junak v grških gorah, je moral izginiti, ker ni tega načrta sprejel in se je res boril le za spremembo režima v Grčiji, ne pa za Macedonijo, kateri bi tudi sedanja Grčija morala dati del svojega severnega ozemlja z mestom Solunom.

Tako se je položaj na Balkanu spremenil. Sprememba je zunanja, bistvena ni. Rusija vedno isto hoče. Ona hoče na Egejsko morje. Macedonija je le sedanj način, ki naj

vodi Rusijo do tega cilja. Cilj je ostal, pot pa spreminja imena. Po sporu Moskve s Titom seveda ni več govora o balkanski federaciji, ki jo je poprej Tito zahteval a Dimitrov po nalogu iz Moskve oviral.

Tito pa ima posnemovalce. Posnemajo ga vsaj v upanju. Sedaj ni reda in miru tudi v bolgarski komunistični stranki. Izključili so komaj pred dobrim tednom podpredsednika stranke, sedaj odhaja Dimitrov. Ne rečemo, da bodo novi ljudje pomagali Titu, ali gotovo je, da v bistvu delajo bolgarski komunisti isto kar so delali in delajo jugoslovanski, upirajo se. Če bodo Rusi dosegli svoje cilje v sedanjih igri na Balkanu, se bo zgodilo tole troje: Tito bo šel po gobe. Gerilsko gibanje se bo razširilo iz Grčije na južni del Jugoslavije in v Bolgarijo dokler ne bo proglašena neodvisna Macedonija, ki se bo razširila do Egejskega morja, kjer bodo Rusi imeli svojo najvažnejšo luko.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Ker Proletarčev "komentar" Zaitz neka kvasj o drami "Z vero v vstajenje" (spisal Ivan Jon-tez), katere sam prav gotovo ni čital, bom citiral nekaj odstavkov iz te igre, ki so danes prav tako aktualni kakor so bili l. 1941, s to razliko, da bi jih danes Mohor naslovil komunističnemu namesto nacijskemu komisariju. Odstavki so iz drugega dejanja, kjer nacijski komisar zahteva od kmeta Mohorja, da prizna, da je eden upornikov, preteč, da ga bo sicer dal še hujše mučiti.

"MOHOR (bled, prepaden, a čudovito miren): Vem. Pravili so nam, da bi sam satan ne mogel biti bolj iznajdljiv pri mučenju ljudi kot ste vi, toda jaz sem menil, da ljudje pretiravajo. Zdaj vem drugače. In zdaj bom govoril. Vse bom priznal. Ampak najprej mi dovolite, da spregovorim nekaj besed za uvod.

KOMISAR (saj menca roke): Le olajšaj si svoje pasjo dušo.

MOHOR: Kmet sem in ne vem mnogo o svetu in drugih stvarih, s katerimi se pečajo učene glave. Vendar pa vem to, da živimo Slovenci na tih naši zemlji že več kot tisoč let in da so nas v tem času iz-estvo skušali pregnati, uničiti, iztrebiti kakor to nameravate zdaj storiti vi. Prišli so posev-nooki jezdecji z mongolskih step in nas skušali pokončati; prišli so Germani — s križem v eni in z mečem in suženjski-mi okovi v drugi roki, kriti za hrbtom — ter nas zapisali po-ginu; turške horde so nešteto-krat drvele skozi naše vasi in mesta in ropale in požigale in morale in odvajale v sužnost cvet naše mladine; in naše zemlje lačni Benečani je nešte-tokrat stegnili svoje grabelji-ve kremplje po nas. Toda mi smo vse prestali, vse preživeli — mongolske osvovjevalce in germanske tiranstvo, turške vpade in beneško samogolst-nost. In dočim so oni, ki so nam stregli po življenju, izgi-nili v prahu zgodovine, smo mi še vedno tu, žilavejši in močnejši kot kdaj prej. In tu bo-mo, ko tudi o vas ne bo več duha ne sluha! Kajti nas ni mogoče uničiti. Ljudstev, v katerih živi neugnana volja do življenja, ni mogoče iztre-biti. To si zapomnite.

KOMISAR (porogljivo): Poglejte kmeta, kakšna govorniška žilica je v njem! Res škoda, da ni naš. Sam Hitler bi ga bil vesel. (Današnji komisar bi dejal: "Sam Tito bi ga bil vesel!") Moja opom-ba.) (Komisar učitelju in duhovniku): A kaj je vajino mne-nje o tem krasnem vzorcu go-vorništvu? UČITELJ (slabotno, a odloč-no): Ne bi se čutil vrednega, da me nosi ta sveta slovenska zemlja ali da bi počival v nje-nem mehkem naročju, če bi zatajil besede svojega nekda-njega učenca — besede, ki sem mu jih sam vsepil v dušo in srce, ko je bil še otrok.

DUHOVNIK: A jaz zgolj prosim Vsemogočnega, ki vam piše sodbo ne le na steno, tem-več preko širnega nebesnega svoda, da bi ljudstva, ki jih danes zatirate, ne podivjale, ko napoči neizogibni dan obračuna — neizogiben kakor vedro jutro po temni voharni noči — in vam vrnila zob za zob ter vas popolnoma iztre-bila in z vami vred nešteto ne-dolžnih.

Kakor sem že zapisal, drže citirani odstavki z napovedjo obračuna vred tudi za današ-nji čas in današnje tirane, z edino spremembo, da nadome-sti nacijskega komisarja ko-munistični komisar. Prav za prav bi se z majhnimi spre-membami (komunist namesto Hitlerja, Stalin in Tito namesto Hitlerja itd.) igra "Z vero v vstajenje" lahko popolnoma vsoglasila z današnjimi raz-merami in današnjimi zatiral-ci slovenskega naroda. In prav tako bi lahko naslovil tem ti-ranom duhovnikove zaključne besede ob truplih Mohorja in komisarja: "Zapisano je: Ka-kor boš živel, tako boš umrl. In kakršna sčeta, takšna zve-t. Vi ste sejal vihar — vihar in strelo boste želi — že zanje-te." (Podčrtanje moje.)

Jaz sem prepričan, da te be-sede enako točno napovedu-jejo usodo današnjih zatiral-cev kakor so že l. 1941 napo-vedale konec hitlerjevske or-gizije osvajanja, in zatiranja, zasluževanja in ropanja, po-siljevanja in ubijanja.

Zagovorniku današnjih zati-rancev slovenskega naroda Zai-tzu pa priporočam, da posebno prečita in pretehta učiteljeve besede. Nemara se bo potem vprašal: "Ali je človek vreden, da ga zemlja nosi, kadar zata-ja vse, kar je desetletja učil, se udi-nja brezdušnemu tiranu in cinično zasmehuje in blati tiste, ki v popolnem soglasju z nje-govimi nekdanjimi nauki pobijajo tiranstvo in razbojništvo?" Od-govor mu bo dala njegova last-na vest — če ni tudi ta otopela kakor razum.

Slišim, da je društvo France Prešeren, št. 17 SDZ, odklonilo prošnjo Sansove podružnice za denarno pomoč za zdravlila za-jetične v Jugoslaviji, češ da je Sans politična organizacija ka-teri je dobrodelnost zgolj pri-pravna maska, za katero skriva svoje politične namene; če je potreba tako nujna, zakaj Sans ne poseže v tisti sklad za osemi-nico, od katerega je več kakor sto tisoč dolarjev še vedno nalo-ženega v ameriških bankah.

Stališče društva Prešeren je pravilno. Vsak, kdor ni slep, lahko vidi, da se za tem najmo-vejšim "usmiljenim Samarita-nom" skriva zagovornik komu-nističnega tiranstva in komuni-istični pridigar. Vsa čast druš-tvu Prešeren! Morda se bo zdaj oglašil še kdo drugi in vprašal na glas, če je res takšna stiska v Jugoslaviji in tuberkuloza ta-ko razsaja, zakaj gospodje A-damič, Kuhelj, Garden-Vider, Boštjančič (?), Medvešek in Zaitz ne pritisnejo na tovarša Tita, naj se nekoliko bolj po-briga za ljudsko zdravje in ne-ha trgati ljudstvu kruh iz ust v

imenu svoje megalomanske pe-tetke, pretiranega oboroževanja in birokratske nezmožnosti, kaj-ti POMANJKANJE ZDRAVE HRANE ALI LAKOTA JE NAJVEČJI ZAVEZNIK TU-BERKULOZE in VSA ZDRA-VILA NIČ NE POMAGAJO. DOKLER LJUDJE NE DOBE DOVOLJ JESTI! Če v Jugos-laviji razsaja epidemija tuber-kuloze kakor govore poročila, je za to odgovoren REŽIM — TITOV NACIONALKOMUNI-STIČNI REŽIM; in dokler ta režim POSPEŠUJE ZA RAZ-VOJ TUBERKULOZE UGO-DNE RAZMERE, tako dolgo bo-do vse naše kolekte za zdravlila brez, haska. To je žalostna res-nica o žalostnih razmerah, ki je nobena propaganda ne spre-meni.

Pravijo, da je postala Ameri-ška domovina najbolj popula-ren list v Čitalnici SND. Do-danaj je bila prejšnje čase vsak čas na razpolago, se zdaj več-krat pripeti, da eden brska po nji za kopirivami in ocvirki, do-čim ga drugi postrani pogledu-jejo in nepotrpežljivo menca-jo. Glavna privlačnost so po-zatrdili mojega "tajnega agen-ta 13" dnevni ocvirki v spod-njem levem kotu na prvi strani pod naslovom "Tri na dan," ve-sti iz Jugoslavije in Peter Ko-priva. "Počasi se bo tudi naj-bolj zatelebanim posvetilo v glavi," pravi sosed Miha. "Ka-teri časopisi pišejo resnico in kateri jih za nos vlečejo in jim pesek v oči mečejo. Saj nekoč toliko da niso tudi mene nafari-bali, da imajo ta napredni res-monopol na resnico in napred-nost. Ljudje smo včasih tako lahkoverni; vsako neumnost smo pripravljivi v takih tre-nutkih pogoltniti pa če je še tako otpljiva."

Peter Kopriva.

Pisma iz Argentine

Tretje pismo.

Pa podjetnost se kaže v naši organizaciji. Preden so prišli sem prvi novi imigranti — protikomunisti, so vse priprave le-žale na ramenih gospoda Hlad-nika, bivšega izseljenkega du-hovnika in urednika "Duhovne-ga življenja", v katerem je branil našo stvar navkljub vsem "čustvom" staronaseljencev, za-verovanim do ušes v Tita (ta-krat!). Potem je dobil pomoč v prvem imigrantu č. s. Košič-ku, nato v peščici prvih lajk-ov, ki so mu takoj pomagali v ožjem odboru. Do konca leta 1947 je bilo tu že kakih 200 be-guncev in zgodilo se je — čudo; s 1. januarjem 1948 je ta pešči-ca že ustanovila svoj list "So-bodno Slovenijo," kot nadalje-vanje tiste, ki je izhajala med vojno v Sloveniji v — pod-zem-lju, kajti zastopala je protio-kupatorsko, protikomunistično in protikolaboracijsko smer. To je bilo drzno in tvegano de-ja-nje! Iz tega štirinajststnevni-ka je zdaj po enem letu že — tednik, in še ta ima mesečno de-lavsko prilogo. List prej kot — društvo. To pa se je ustano-vilo še isti mesec (januar 1948), predvsem z namenom, da skr-bi za čimhitrejši prevoz še osta-lih beguncev iz Evrope in jim pomaga pri vstopu na tla nove-ga sveta.

Toda čim bolj so lili in kap-ljali begunci sem, tem večje na-loge je dobivalo društvo: iz emigracijske pisarne je zdaj že cela centrala slovenskega življenja v Argentini in na zadnjem obtem zboru so že sprejeta pravila po-ustanovlja-nju podružnic in vključenju društev. Naj prej se je čutila potreba po decentralizaciji pri dušnopastirskem delu: v počet-ku je bila ena slovenska maša (g. Hladnik na Avellanedi za-damci, staro naseljenec), potem cen-tralna slovenska za novnase-ljenec, ki jo je daroval g. Ore-har najprej v zavodu marian-stov poleg društvenih prostora, pa se je kmalu pokazala

kapela premajhna, ter je zdaj je sedaj mnogo izboljšano tako za postrežbo v kuhinji kakor v točilnici in se nam ne bo treba drenjati kot smo se morali prej včasih.

Poseben odbor je na delu, da bo preskrbel za borbo in točno postrežbo. Saj veste, da vsak zbor, kadar priredi kak koncert, si želi tudi velike udeležbe, kar gotovo da pevecem več veselja in poguma za nadaljno učenje, ki se trudijo le za podvig slovenske pesmi, ki jo brez skrbi in iz sr-ca lahko zapojemo v tej ljubi svobodni deželi.

Nastopil bo mešan zbor ka-kor tudi posamezniki pod vod-stvom našega pevovodje Mr. Fr. Vauterja, pianistinja pa je prijazna Mrs. Slejko. Ples se prične ob sedmih zvečer v Do-mu zapadnih Slovencev.

Anna Jesenko.

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 3 1/2 do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6 1/2; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11 ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na primer št. 38 bila ameriške mere 6, 37 bi bila 5 in 36 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa je razlika v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa začnemo njo mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 33, št. 44 je ameriške 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razlika v označbi sledeča: št. 35 pomeni ameriški mero 13 1/2, 36 je 14, 37 je 14 1/2, 38 je 15, 39 je 15 1/2, 40 je 16, 41 je 16 1/2, 42 je 17, 43 je 17 1/2, 44 je 18, 45 je 18 1/2, 46 je 19, 47 je 19 1/2, 48 je 20, 49 je 20 1/2, 50 je 21, 51 je 21 1/2, 52 je 22, 53 je 22 1/2, 54 je 23, 55 je 23 1/2, 56 je 24, 57 je 24 1/2, 58 je 25, 59 je 25 1/2, 60 je 26, 61 je 26 1/2, 62 je 27, 63 je 27 1/2, 64 je 28, 65 je 28 1/2, 66 je 29, 67 je 29 1/2, 68 je 30, 69 je 30 1/2, 70 je 31, 71 je 31 1/2, 72 je 32, 73 je 32 1/2, 74 je 33, 75 je 33 1/2, 76 je 34, 77 je 34 1/2, 78 je 35, 79 je 35 1/2, 80 je 36, 81 je 36 1/2, 82 je 37, 83 je 37 1/2, 84 je 38, 85 je 38 1/2, 86 je 39, 87 je 39 1/2, 88 je 40, 89 je 40 1/2, 90 je 41, 91 je 41 1/2, 92 je 42, 93 je 42 1/2, 94 je 43, 95 je 43 1/2, 96 je 44, 97 je 44 1/2, 98 je 45, 99 je 45 1/2, 100 je 46, 101 je 46 1/2, 102 je 47, 103 je 47 1/2, 104 je 48, 105 je 48 1/2, 106 je 49, 107 je 49 1/2, 108 je 50, 109 je 50 1/2, 110 je 51, 111 je 51 1/2, 112 je 52, 113 je 52 1/2, 114 je 53, 115 je 53 1/2, 116 je 54, 117 je 54 1/2, 118 je 55, 119 je 55 1/2, 120 je 56, 121 je 56 1/2, 122 je 57, 123 je 57 1/2, 124 je 58, 125 je 58 1/2, 126 je 59, 127 je 59 1/2, 128 je 60, 129 je 60 1/2, 130 je 61, 131 je 61 1/2, 132 je 62, 133 je 62 1/2, 134 je 63, 135 je 63 1/2, 136 je 64, 137 je 64 1/2, 138 je 65, 139 je 65 1/2, 140 je 66, 141 je 66 1/2, 142 je 67, 143 je 67 1/2, 144 je 68, 145 je 68 1/2, 146 je 69, 147 je 69 1/2, 148 je 70, 149 je 70 1/2, 150 je 71, 151 je 71 1/2, 152 je 72, 153 je 72 1/2, 154 je 73, 155 je 73 1/2, 156 je 74, 157 je 74 1/2, 158 je 75, 159 je 75 1/2, 160 je 76, 161 je 76 1/2, 162 je 77, 163 je 77 1/2, 164 je 78, 165 je 78 1/2, 166 je 79, 167 je 79 1/2, 168 je 80, 169 je 80 1/2, 170 je 81, 171 je 81 1/2, 172 je 82, 173 je 82 1/2, 174 je 83, 175 je 83 1/2, 176 je 84, 177 je 84 1/2, 178 je 85, 179 je 85 1/2, 180 je 86, 181 je 86 1/2, 182 je 87, 183 je 87 1/2, 184 je 88, 185 je 88 1/2, 186 je 89, 187 je 89 1/2, 188 je 90, 189 je 90 1/2, 190 je 91, 191 je 91 1/2, 192 je 92, 193 je 92 1/2, 194 je 93, 195 je 93 1/2, 196 je 94, 197 je 94 1/2, 198 je 95, 199 je 95 1/2, 200 je 96, 201 je 96 1/2, 202 je 97, 203 je 97 1/2, 204 je 98, 205 je 98 1/2, 206 je 99, 207 je 99 1/2, 208 je 100, 209 je 100 1/2, 210 je 101, 211 je 101 1/2, 212 je 102, 213 je 102 1/2, 214 je 103, 215 je 103 1/2, 216 je 104, 217 je 104 1/2, 218 je 105, 219 je 105 1/2, 220 je 106, 221 je 106 1/2, 222 je 107, 223 je 107 1/2, 224 je 108, 225 je 108 1/2, 226 je 109, 227 je 109 1/2, 228 je 110, 229 je 110 1/2, 230 je 111, 231 je 111 1/2, 232 je 112, 233 je 112 1/2, 234 je 113, 235 je 113 1/2, 236 je 114, 237 je 114 1/2, 238 je 115, 239 je 115 1/2, 240 je 116, 241 je 116 1/2, 242 je 117, 243 je 117 1/2, 244 je 118, 245 je 118 1/2, 246 je 119, 247 je 119 1/2, 248 je 120, 249 je 120 1/2, 250 je 121, 251 je 121 1/2, 252 je 122, 253 je 122 1/2, 254 je 123, 255 je 123 1/2, 256 je 124, 257 je 124 1/2, 258 je 125, 259 je 125 1/2, 260 je 126, 261 je 126 1/2, 262 je 127, 263 je 127 1/2, 264 je 128, 265 je 128 1/2, 266 je 129, 267 je 129 1/2, 268 je 130, 269 je 130 1/2, 270 je 131, 271 je 131 1/2, 272 je 132, 273 je 132 1/2, 274 je 133, 275 je 133 1/2, 276 je 134, 277 je 134 1/2, 278 je 135, 279 je 135 1/2, 280 je 136, 281 je 136 1/2, 282 je 137, 283 je 137 1/2, 284 je 138, 285 je 138 1/2, 286 je 139, 287 je 139 1/2, 288 je 140, 289 je 140 1/2, 290 je 141, 291 je 141 1/2, 292 je 142, 293 je 142 1/2, 294 je 143, 295 je 143 1/2, 296 je 144, 297 je 144 1/2, 298 je 145, 299 je 145 1/2, 300 je 146, 301 je 146 1/2, 302 je 147, 303 je 147 1/2, 304 je 148, 305 je 148 1/2, 306 je 149, 307 je 149 1/2, 308 je 150, 309 je 150 1/2, 310 je 151, 311 je 151 1/2, 312 je 152, 313 je 152 1/2, 314 je 153, 315 je 153 1/2, 316 je 154, 317 je 154 1/2, 318 je 155, 319 je 155 1/2, 320 je 156, 321 je 156 1/2, 322 je 157, 323 je 157 1/2, 324 je 158, 325 je 158 1/2, 326 je 159, 327 je 159 1/2, 328 je 160, 329 je 160 1/2, 330 je 161, 331 je 161 1/2, 332 je 162, 333 je 162 1/2, 334 je 163, 335 je 163 1/2, 336 je 164, 337 je 164 1/2, 338 je 165, 339 je 165 1/2, 340 je 166, 341 je 166 1/2, 342 je 167, 343 je 167 1/2, 344 je 168, 345 je 168 1/2, 346 je 169, 347 je 169 1/2, 348 je 170, 349 je 170 1/2, 350 je 171, 351 je 171 1/2, 352 je 172, 353 je 172 1/2, 354 je 173, 355 je 173 1/2, 356 je 174, 357 je 174 1/2, 358 je 175, 359 je 175 1/2, 360 je 176, 361 je 176 1/2, 362 je 177, 363 je 177 1/2, 364 je 178, 365 je 178 1/2, 366 je 179, 367 je 179 1/2, 368 je 180, 369 je 180 1/2, 370 je 181, 371 je 181 1/2, 372 je 182, 373 je 182 1/2, 374 je 183, 375 je 183 1/2, 376 je 184, 377 je 184 1/2, 378 je 185, 379 je 185 1/2, 380 je 186, 381 je 186 1/2, 382 je 187, 383 je 187 1/2, 384 je 188, 385 je 188 1/2, 386 je 189, 387 je 189 1/2, 388 je 190, 389 je 190 1/2, 390 je 191, 391 je 191 1/2, 392 je 192, 393 je 192 1/2, 394 je 193, 395 je 193 1/2, 396 je 194, 397 je 194 1/2, 398 je 195, 399 je 195 1

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

SEM IN TJA PO KANADI

Poroča Janez Dobernos

PIHNETE GA PA nekateri utegne biti v dober nauk drugi, pihnete! Prav pošteno ga pihnete! Ne morem si pomagati, kar moram povedati vsemu svetu, kako čudno brihtni ste! Odkrili, pogruntali, iztuhtali ste — vaši sorojaki v Ameriki bi zapisali v Domovino, da ste "pronašli!" — da je profesor Dobernos od začetka konca in do kraja sam — dr. Jakob Kolarič! Vsem, ki ste to reč "pronašli!" — kdor je to besedo iztuhtal, naj ga kokljaj brene! — moram z velikim obžalovanjem povedati, da ste ujeli popolnoma napačnega zločinca. Če je treba kaj dokazati, naj povem to, da, če hoče pisati ne more. In če hoče vedeti, zakaj ne, tudi lahko povem. Francka Trobec iz Montreala piše nekemu, da mu je v spovednici v Montrealeu nekaj prstov ohromelo na desni roki. (Ne za dolgo, trdno ugam.) In zaključuje dobra Guglovka: Taki grešniki smo Montrealcanci... Pika!

NA MATERINSKI PROSLAVI je bila ena glavnih točk na programu govor dr. Kolariča. Lep govor je bil, to drži. Zanimalo me je pa, koliko je še navzočnim v uho in potem v srce, in koliko govornikovih besed je šlo mimo ušes in srca poslušalcev in poslušalk. Dober teden po proslavi sem srečal slovensko dekle in prišlo mi je nekaj na misel. Rekel sem ji: Rojakinja, napišite mi prav kratak spored govora dr. Kolariča na materinski proslavi. Seveda bi vas moral poprej vprašati, če ste kaj poslušala in si zapomnila... O, tisto pa že, je rekla, in kar nič zadrege ni pokazala radi mojega poziva. Dajte mi en dan ali dva, da uredim svoje misli, je rekla, pa vam tisti spored kar po pošti pošljem. Pogodba sprejeta, potrjena in podpisana, sem rekel. Potem sem se spravil nemudoma na čakalnico, kdaj in kaj mi prinese obljubljena pošta.

POŠTA JE PRISLA in prinesla. Takole sem bral: Naslov govora: MATI - matere. Mati Marija govori slovenskim materam (in tistim, ki bodo). Marija je vzor krščanskim materam.

a. v materinskem veselju, b. v materinskih dolžnostih, c. v materinskem trpljenju.

a.) Marija je imela veliko veselja s svojim Sinom... Začelo se je to veselje že pred Njegovim rojstvom, nadaljevalo ob rojstvu, spremljalo Mater božjo skozi vsa leta, ko je bil pri njej...

b.) Marija je vršila ob svojem Sinu vse materinske pravice, pa se zmerom živo zavedala tudi svojih dolžnosti...

c.) Marija je trpela s svojim Sinom, najboljšim in najpopolnejšim, pa se ni branila iti z njim niti na Njegov križev pot. Radi tega je Marija krasen vzor zlasti tistim slovenskim materam, ki so izgubile svoje sinove, katerih kosti trohne po slovenskih gozdovih... Tako je torej povedala tista pošta. Kar dobro, kaj?

ENA SLOVENSKEH DEKLET je v velikem kanadskem mestu doživela nekaj, kar bi bilo lahko vodilo v veliko katastrofo, pa vendar ni — hvala Bogu! Dogodivščina

dij, ki pripeljejo novodošle. Če le utegnemo, jih pozdravimo in jim pomagamo z naveti in želimo srečo v novi domovini. Obiskujemo tudi tečaj angleščine, katerega se udeležujejo tudi dekleta iz Estanije, Latvije, Poljske in Madžarske.

Naročene smo tudi na Ameriško Domovino, katero z zanimanjem prebiramo, posebno dopis iz Kanade so zanimivi.

Pomlad je tu, a vendar ni povsem enaka naši pomladi. Hladna je še, a sonce sije prijetnejše in nas vabi ob nedeljskih popoldnevih na prijeten griček ob obali oceana. Tam se oziramo po neizmernem vodstvu in pošiljamo pozdrave tja daleč daleč... In s temi pozdravi prihajamo tudi do vas naši dragi prijatelji.

Studentke iz Halifaxa: Gita, Zdenka Karlina, Selma in Marija.

Pozdravljene bodite, pa čistost ohranite!

Winnipeg, Manitoba. — Pa naj se zopet Slovenke iz Winnipeg malo oglasimo; sicer bi se radi kaj večkrat, pa ne najdemo mnogo časa za vse. Smo kar marljivo zaposlene vse vsake Slovenke na istem mestu, kamor so nas postavili, med tem, ko so druge narodnosti že v drugi in tretji službi; pa imamo kontrakt za pol leta za sabo — kar je naše veselje!

Dobrega slovenskega duhovnika pogrešamo. Za božice smo bile dobile spovednika, dobrodušno prijaznega češkoslovaškega gospoda, ki je oddaljen več mil od nas pa se je vendar pred kratkim do nas v Misericordia zopet potrudil. Smo mu zelo hvaležne! Le žal, da se tako slabo razumemo.

Božične praznike smo preživele prvič v tujini — kar primerno; je tudi tukaj precej našemu podobno običaj. Le temu smo se čudile, da pesmico: Sve ta noč blažena noč... Je kar cel mesec prej pojo na radio, igrajo pri klavirju itd. Kmalu bi sreci več blagodneže ne ostala; kajti pri nas smo jo prav slovesno zapeli šele polnoči, v tisti sveti božični minini, ki je samo v naši domovini... Celotno brnec zvon iz bližnjega mogočnega zvonika, je ves teden prej to pesem ob večerih pritrkaval.

Smehna so nam pa bila: sicer lepo okrašena božična drevesca; toda že 14 dni predčasno postavljena po domovih in pred hišami po ulicah. Velike jaslice smo pa imele v naši prostorni kapeli tako okusno lepe, tako domače, da smo ga res lahko večkrat v žarnih jasicah pozdravili in molili. Prišlo itak imamo, hvala Bogu, biti vsak dan pri sv. maši. A k polnočnici pa nas je bil povabil dotični gospod v češkoslovaško cerkev, kjer smo tazele tudi nekaj naših mladih slovenskih pesmic, kakršnih nima celi svet... Donel je zvon iz temnih lin in vzbujal je na dom spomin...

Večkrat nas pa razveseli kak obisk. Vsaka slovenska duša nam je sedaj bolj kot kdaj do brošila. Tem večja radost pa so za nas obiski iz U.S.A., ko pridejo sorodniki te ali one. Na tako snidenje s stricem teto, bratom, sestro po dolgih letih in tolikem trpljenju, po grozi v komunističnem raju, kar Amerikanci ne morejo doumeti in nihče, ki ni okusi vsega in svojih lastnih koži — hitijo na plan solze, le, da sedaj niso grenke! Saj v domovini še solze niso smele na dan, tem bolj pekoče za nas novopriseljence. One nam tudi naznanjajo prihod la-

Pred dobrim mesecem smo

dobili v svojo sredo zopet nekaj slovenskih deklet, da nas je sedaj vseh skupaj 19, a v Misericordia je prišla samo gde. Angela Pezdur; gde Nada Černek; je v privatni bolnici, Stardbrooke Ave. 494; gde, Francka Vidmar in Rozka Kropar sta v našem mestu pri privatnih družinah. Ostale tri gde. Judita Maharovič, Stefka Merhar in Ivanka Sterle so pa v Sanatorij Ninnette, baje 150 mil od Winnipeg. S slednjimi se še nismo videli, dočim se s ostalimi snidemo skoro vsak četrtek pri nas v Misericordia, zlasti Jakštove gospodine in Krmeljeva so nam zveste, kjer se nasmejemo in marsikaj pogovorimo. Vse pa smo enih misli: Povsod je lepo, a domovina — najlepša!

Vsem, torej tudi onim, ki so se ustavile izven Manitobe, želimo sreče in zadovoljstva pod božjim varstvom v začetni domovini. Jaz bi vas rada tako pozdravila, kot je naju s sestro slovenski Amerikaneec v davni ob slovesu izleta po domovini z rokodanom rekoč: "Pozdravljene bodite, pa čistost ohranite!"

Ako je bil ta nenavadno lep pozdrav potrebno izreči dekletu v domovini podskrbnim varstvom globoko verne mamice, toliko bolj je potreben danes, osamljenemu dekletu v daljni tujini.

Zato vsa dekleta dovolite da pozdrav ponovljim tako iskreno in toplo kot ga je on, da bo tudi vam seglo kot je meni v srce globoko: "Pozdravljene bodite, pa čistost ohranite!"

M. Z. in dekleta iz Winnipeg, Misericordia Hospital.

Tudi v Montrealu je včasih lepo

Montreal, Queb. — Zares lepo je bilo v dneh duhovne priprave za velikonočne praznike. Le prehitro je vse minilo.

Zdaj smo šele videli, koliko nas je v tem koncu sveta. Prišli so možje in fantje iz bližnje in daljne okolice Montreala. Pod vodstvom g. Krizmana so v nedeljo prav lepo peli med vs. mašo. Imeli smo občutek, kakor da smo zopet v domači cerkvi, začutili smo dih domovine!

Za veliko srečo, ki smo jo uživali te dni, se moramo zahvaliti našemu dobremu duhovnemu voditelju č. g. dr. Jakob Kolariču. Veliko veselje nam je naredil, ko je prišel vočit to tridnevno. Govori so bili tako lepi, da bi jih kar naprej in naprej poslušali. Bog naj mu stotero poplača ves njegov trud!

Zahvaliti pa se moram tudi našmu gospodu župniku Rev. Benešu, ki nam je dal na razpolago cerkev in nam je bil vsestransko naklonjen.

Prav lepa hvala tudi vsem tistim, ki so imeli skrb za pripravo na to tridnevno!

Na tem mestu se tudi zahvaljujem nepoznani osebi, ki mi redno pošilja "Ameriško Domovino." Bog plačaj za prijaznost! Obenem ji zdaj tudi sporočam, da sem se preselila in je moj novi naslov: Francka Trobec, 24277 Letourneux, Montreal, Que.

V imenu slovenske skupine v Montrealu prav lepo pozdravljam vse Slovenke in Slovence širom Kanade in Zed. držav; še prav posebej pa pošiljam zvrhan koš pozdravov za vse lichensteinske oz. trofajske solarje.

Ker je naš g. Janez Dobernos blagovolil nas iznesti, tako da-

Kanadska božja pot "Martyr's Shrine" v Midlandu

Midland, Ont. — V Ameriški Domovini z dne 22. marca t.l. vabi g. Lojze Rigler, da bi napravili skupno romanje in sicer na velikonočni ponedeljek, bi temu jaz pripomnil tole:

Romarska cerkev "Martyr's Shrine" je odprta le 15. maja do 15. septembra. Zato se mi je zdel določeni čas nepremiren, ker sedaj tam ni duhovnika in je cerkev zaprta. Lahko pa se napravi tako skupno romanje enkrat kasneje, recimo 24. maja, ko je neke vrste državni praznik, ko vse delo počiva ali pa o blinosti. Jaz bi bil tega zelo vesel in mislim, da bi bili tudi drugi. Tu v Midlandu dva samo dva Slovenca in odkar sem v Kanadi še nisem drugega Slovenca videl.

Dobro bi pa bilo, ako bi se iz okolice Midlanda zbrali v tukajšnji župni cerkvi močje na belo nedeljo in bi naprosili č. g. dr. Kolariča, seveda če mu čas dopušča, da bi lahko opravili v svojem materinim jeziku velikonočno dolžnost.

Vedno sem namreč mislil, da sem sam v tem kraju ali kotu, pa vidim, da ga ni mesta, kjer bi ne bilo "Kranjca".

Če se kdo s tem strinja, naj sporoči č. g. dr. Kolariču ali na moj naslov Pozdravljeni Ivan Tanko, Georgian Hotel, Midland, Ont.

Iz snežnih zametov Severne Kanade

Perron, Que. — Prav lepo pozdrav vsem Slovincem širom sveta, kakor tudi uredništvu in vsem sodelavcem našega nadzve priljubljenega slovenskega dnevnika Ameriška Domovina.

Ni mi mogoče popisati, kako srecen sem bil, ko sem prvkrat po dolgih šestih letih gorja in trpljenja zopet dobil v roke v materinskem jeziku na katoliški podlagi pisan slovenski dnevnik Ameriško Domovino, ki je tako naklonjen nam beguncem.

Na prvi strani čitamo "Vest iz Slovenije". Tu se človek vsaj za trenutek sreča in sočustvuje z ubogim trečim ljudstvom, katero v obupu trpi in vzdihuje pod krvavim terrojem rdečega rablja, našega smrtnega sovražnika — komunizma. Pa pogledimo malo na drugo stran lista.

Politični dopisi. Tu se seznamimo, kaj se godi po svetu. Tu so smernice in opomini, nam vodilna pot smernice, opomini za vse tiste, ki imajo v vednosti ali nevednosti zastrte oči. Potem dalje "Odprti srce, odprti roke." Že sam naslov povzroča. Dalje "Koprivo". Od tu pa na zelo zanimivo kolono "Če verjamete ali ne". No, in pa naša Mica ima tudi besedo. Tu se človek tako nasmeje, da se mora kar naprej za trebuhi držati. Prosim poročajte nam še o radijskih poročilih, o predavanju kuhinji in gimnastiki. V študiju se vtopimo v prav vse in na zadnji strani se zopet znajdemo v Kanadi — Izseljenici! Zraven pa še vsak teden — Sem in tja po Kanadi.

Tu se moram pa še posebej zahvaliti širokogrudnosti uredništvu za to dobrodelnost in naklonjenost, ker to je za enkrat edina možnost, katera nas bo povežala v našo slovensko skupnost. Tu bi se pa tudi jaz za trenutek ustavil.

Ker je naš g. Janez Dobernos blagovolil nas iznesti, tako da-

leč je že prodrl v zgodovino Kanade posebno pa še kakšna socialna društva ima naša nova domovina, zakar smo mu prav iz srca hvaležni; kar mu tudi radi verjamemo, kakor smo pa po večini vsi delavci, mu bomo prav hvaležni ter nas zopet čim mu bo to mogoče, tudi seznanili s zakoni socialnega delavskega vprašanja. Kako se ravanti v slučaju bolezni ali nezgode. V grupah in posamezno raztreseni po širni Kanadi, si marsikateri izmed nas ravno radi tega vprašanja utre bridko solzo. Zadel ga je nesreča pri delu, ali mogoče bolezni in radi neznanja jezika si reže ne ve pomagati. Je že več takih slučajev.

Samo enega naj omenim: 8. marca se je ponesrečil pri delu A. (drugo nečitljivo) op. ured.) Komaj mesec dni je delal, pa je že nezgoda tukaj; prvič neznanje jezika, drugič pa gotovo mu ni nihče povedal (kakor tudi meni ne) ali je sploh zavarovan in če ima pravico do socialnega zavarovanja, kar po mojem mnenju bi moral imeti. Zakrivil je nezgodo drugi, kakor sum pravi; on pa je revež in ostal nesposoben za delo, mogoče za dalj časa.

Prav gotovo je takih in podobnih slučajev še več, zato prosim g. Dobernos, da pospešite Vaše prodiranje najprej v tem vprašanju.

Bratje in sestre Slovinci in Slovenke, čutim pa še eno svetlo dolžnost, katera je v vsakim dnem bolj znana — POMAGATI KATOLISKI LIGI!!!

Tam, kjer vas je večja skupina, izberite, če že ni, to meni ni znano, en odbor, kateri bi pomagal Ligi z našo pomočjo onim trpečim bratom in sestram, kateri so še v Evropi po lagerjih v pomanjkanju vsega, katerih misli in želje z obupnimi klici so usmerjeni k nam, kjer vlada res prava SVOBODA, mir in blagostanje, za našo pomoč.

Mnogo nas je, ki smo že dalj časa tukaj, trdno sem prepričan, da bo vsak izmed nas iz srca rad pomagal, prispeval v pomoč našim ubogim, pa tudi če z majhnim darom, s zavestjo, da je to za trpeče brate in sestre. Ali ne, bratje in sestre? Vsi, prav vsi bomo pomagali. Obenem bi pa pomagali tudi tistim našim tukaj, ki so postali žrte nesreč, ali bolezni, dokler si ne bomo ustanovili lastnega društva, kjer bo zasiguran poedinec.

Mogoče sem kaj takega napisal, kar je neizvedljivo, ali morda nima pomena, prosim, da se mi oprostijo, ker pač nisem nikak pisatelj, še manj pa kak govornik. Čutim pa v srcu, da bi tako moralo biti. Ker s tem bi v javnosti pokazali, da smo Slovinci-brezdomci vsi za enega in eden za vse. S tem bi tudi pokazali, da imamo vsi, prav vsi, ene in iste cilje in ideje, katero so nas povežale v neločljive brate in sestre naše lepe in nad vse ljubljene matere domovine — Slovenije!

S toplo željo za vse najboljše pošiljam prav lepe pozdrave vsem Slovincem po širnem svetu, kakor tudi vsem čitateljem naše dobrotnice Ameriške Domovine, posebno pa na-

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovolila prevzeti zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gde. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošiljajo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopise, prejembe nastavov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, U.S.A.

Za vse informacije in nasvete, naj bi glede lista ali kaj drugega se rojaki v Kanadi lahko obrnili na gde. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC

Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

šim novim pionirjem "Kanadske Ameriške Domovine," da bi vas vse dobri Bog blagoslovil, da bi napovo zarezana brazda rodila stoteren sad. Bog živi

A. Babič.

Zakasnela velikonočna voščila

Timmins, Ont. — Vesele, srečne in blagoslovljene velikonočne praznike ter obilo pihcev in plotic, želimo vsem Slovincem in Slovenkam, kakor tudi vsem čitateljem Ameriške Domovine; zlasti pa našim sorodnikom v Ameriki in našim starim sotrpincem MacFerlandovcem. To vam želi naša skupina za poslane v kanadskih gozdovih pri Moundjay Timber Co.

Čeprav bomo pri bogato obloženih mizah, vendar bodo naše misli poletele v vsa taborišča po Evropi, kjer prebivajo naši sotrpinci in k našim dragim domačim onstran železnega zastora. S željo, da bi po našem velikem petku prišel zaželeni dan veselja-vstajenja.

Hvaležni smo uredništvu Ameriške Domovine za redno pošiljanje lista, ki ga vsi zelo radi prebiramo, nam je vsem zelo prijetno.

Matevž Slak, Milko Božnar, Janko Božnar, Frank Fius, Matevž Jekavec, Jakob Mesec in Albin Francelj.

(Op. uredništva: Ta dopis in voščila smo prejeli prepozno za priobčitev pred veliko nočjo, kajti prejeli smo ga na veliki petek dopoldne ko je bil naš list že v tisku.)

Ne odlašajte!

Nabavite si
BESEDNJAK DR. KERN

dokler je še zaloga.

Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljete tudi po pošti, če pošljete \$5.25 ameriških dolarjev.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.
U. S. A.

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.

IVanhoe 4221
1815 NEFF ROAD

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in health, we think you are also the following test at our risk.

Get a package of daily One-A-Day (Vitamin Multiple Vitamin Capsules). Take one capsule every day for thirty days. If you are not satisfied your doctor will refund your money. If you are not One-A-Day (Vitamin Multiple Vitamin Capsules), the best test for the vitamin.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

KELLOGG LABORATORIES, INC.

Syracuse, Indiana

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

"Ah, če bi znal angleški kakor ti, Janez, bi ne stradal tega," je nešteto krat slišal Janez. "Blagor tebi, ki se znaš zgovoriti z njim. Toda mi, muti, si ne moremo pomagati..." Tolazili so se z zgodnjimi iz minulih dni, s pripovedovanjem o ljubezenskih nasladah, ki so jih bili deležni v domovini in pri tem so jim oči gorele od poželjenja. In kadar je bila takšna zgodba končana, so se spogledali in kakor da se sramujejo svojih poltenih misli in želja, so povesili oči v tla ter izbegavali poglede. In topli, zaduhli in s cigaretinim dimom prenasčeni zrak so strelili težki, vroči vzdihli...

Nekoč je Janez obiskal znanca. Našel jih je pri oknu, skozi katero se je dalo videti v sobo v sosednji hiši, v kateri so živeli sami priseljenci. Fantje so se smejali, da joj in Janez je postal radoveden. Kaj neki vidijo smešnega na oni strani? Stopil je k oknu. In je namah razumel vse.

V sobi na oni strani je bil samo en človek. Janez ga je poznal. Mlad fant, tri in dvajset let star, oženjen; žena mu je v starem kraju. In zdaj leži na postelji in v roki drži neko fotografijo, ki jo vroče poljublja...

Janez se je obrnil stran ter nejevoljno vzdihnil:

"Čemu neki se režite? Temu se pač ni smejati, marveč jokati..."

Fantje so se zresnili in z molkom priznali: Res je tako.

Gorenjec Jože Bitenc pa je zaklel:

"Hudič naj vzame vse skupaj! Jaz sem sit vsega! Stiri leta se že preganjam po Kanadi in kaj imam od tega? Nič, prav nič! In vrh vsega moram trpeti še to pomanjkanje... žena pa joče v pisnih, naj se vrnem... Sem je ne maram, saj sam težko živim, zlojedi nosi vse skupaj! Meni je dovolj vsega tega—domov pojdem. Za vozne listke imam denarja—če bom še kaj časa čakal tukaj, se niti vrniti ne bom več mogel..."

In res se je kmalu poslovil od svojih znancev ter se vrnil v domovino.

Tudi jaz bi se, če bi imel tam domačijo in ženo kakor on..." je menil Janez, ki mu je bilo ob slovesu skoro težko pri du-

ši. Tako pa...

Koncem zime je iztaknil Janez delo pri nekem kontraktornem. Kopali so jarke. Težko delo, deset ur vsak dan, tri in pol dolarja plače. Ni bilo slabo. Tedaj se je Janez seznanil z Notranjem Francetom, prijaznim, zgovornim fantom, ki so mu strasti in boji vtisnili v obraz ostre poteze, ki so ga delale mnogo starejšega kakor je bil. Fanta sta se brž sprijateljila in kmalu je France začel obiskovati Janeza.

France je bil v Kanadi tri leta. V tem času jo je prepeval po dolgem in počez. Med vojno je bil na fronti, po vojni pa je tihotapil. Zelo rad je pravil, koliko denarja je zaslužil pri tihotapljenju in kako ga je zapravljal—pri vinu in ženskah. V Kanado je šel ker mu je postalo vroče pod nogami—zakonj v starem kraju so mu bili v napotje in se je pregrešil obnje. Pravi pustolovec. Cilji, ki mu je lebel pred očmi, je bil denar in ženske, lepe ženske. Bil ti bogat in imeti lepe ljubice se mu je videlo višek sreče, ki jo more doseči človek. Zato je po tem hrepenel.

"Brez skrbi, France, bogastva se ti ni treba bati," se mu je smehljaj Janez. "Nismo rojeni v zlatih zibkah. Kar pozabi. Vse skupaj. Čemu se mučiti s sanjami, ki ne bodo nikdar postale resnica."

"Zakaj ne?" se je uprl France. "Bogato se oženim..."

"Kje pa boš našel bogato nevesto?"

"V Ameriki jih je dosti..."

in lepih."

Janezu je šlo na smeh.

"Rad verujem—ampak ne za nas!"

"Tudi za nas... se je precej samozvestno nasmejal France. "Poiskati jih je treba in ujeti moraš znat takšne zale ptičice... Tu se ne vpraša, ali si bogat ali reven, glavno je, da si čeden dečko, da se znaš prismočiti in da ni bomo še kaj časa čakal tukaj, se niti vrniti ne bom več mogel..."

France je stopil k začrnelemu stenskem ogledalu ter se jel nečimerno in očividno z velikim zadovoljstvom ogledovati.

Janez se je smehljaj, zabaval ga je Francetovo govoričenje in obnašanje. Ogledal si ga je natanko. Rdeč, izpit obraz, modrikaste ustnice, rjavi, nag-

nihi zobje; zatekle veke, rdeče oči in las na glavi že čisto malo. "Hm, blagor tebi France, ki se tolažiš s takšnimi bleščicami sanjami," je menil Janez ter se trudil, da prikrije smeh, ki ga je silil.

"Kakšne sanje!" se je razkorajil France ter se zadovoljno nasmešnil svoji pocobi v ogledalu. "Žive ženske, lepe in bogate, ženske iz mesa in krvi iščejo ženinov in ni zlomek, da ne bi jaz kateri ugajal! Počakaj, boš videl, kako lepo se bom nekoč vsedel... Sicer pa, če ne verjameš, lahko prideš k meni, ti bom pokazal slike ameriških nevest... Baš pred nekaj dnevi sem dobil katalog nevest iz Detroita..."

"Katalog nevest?" Kaj jih prodajajo?"

"Oh, ali si neumen!" se je smejal France. "Kaj še ne veš, da imajo tudi v Ameriki ženitne posredovalnice? Seveda jih imajo in če se obrneš nanje, ti pošljejo katalog nevest, da si lahko izbereš, kakršno si pač želiš... Jaz sem jih izbral pol tuceta—ako se pri eni ne po sreči, pa pri drugi... Kar k meni pridi, ti jih bom pokazal."

Neko nedeljo dopoldne je Janez obiskal Franceta.

France je živel sredi mesta, v ruski naselbini. Hiša, v kateri je stanoval, pa je izgledala mnogo slabša od hiše Janezovega stajaljšca: stene so bile nevarno nagnjene in izbočene, omet je bil malone popolnoma odluščen in okna so bila črna in umazana. Ko je vstopil v sobo, v kateri je stanoval France, mu je planil v nos silno zopern vzduh, da je nehoti storil korak nazaj. V sobi je bilo tako malo svetlobe, da Janez izprva ni videl drugega, nego sivo meglo, v kateri se je gibalo nekaj nedoločnega... Ko so se mu oči za silo privadile poltemi revnega bivaljšca, je uzrl kaj neveljavno sliko: štiri začrtele stene, prav takšen strop, lesen pod, poln smeti, blata, od-

padkov, škrofov, pljunkov in vse križem ležeče škarpe, smrdljive nogavice, zamazano perilo in umazano, da se ni videlo skosenjen, je stala polomljena miza, obložena z nepomito posodo, umazanimi krožniki, noži in žlicami, britvami, milom itd., sredi sobe je čepela zarjavela železna pečica, o stenah pa tri železne potelje, po katerih se je valjalo petero mladih, zelo zanemarjenih ljudi. Janez, ki je videl že mnogo revščine, se je zgrozil. Tako silno zapuščen in zanemarjen luknje še ni bil videl. In France stanuje tu notri!

Z bližnje postelje je planil France, že opravljen.

"Hello, Janez! Pričakoval sem te!" In ko je opazil razočaranje in čuvstvo odvratnosti na Janezovem obrazu, je nekam v zadregi pristavil: "Ni preveč čedno v tej luknji, kajne? Ni ti všeč? Verjamem. Tudi meni ne ugaja, posebno, toda kaj se hoče, poceni je: tri dolarje mesečno..."

"Zdi se mi, da tebi ni bilo treba gledati na to," je ušlo Janezu. "Vso zimo si delal..."

"Kaj, ko pa ima denar tako kratak rep..." je vzdihnil France.

"Se tako sem vedno suh. Pa pozabimo to in kam drugam pojdiva. Na primer k Nastji, moji puncu," se je zasmel ter si popravi zamazani ovratnik svoje srajce.

"Ampak nikar se prevč ne čudi, ko boš videl Nastjo," ga je smeje se opozarjal France spotoma. "Ni kdove kaj za pogled, toda pivo ima dobro."

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo

Ženska dobi delo za splošna hišna dela (pranje in čiščenje) dva dni v tednu. Za nadaljnja pojasnila pokličite OR 6092 — v Lairview Village. (79)

Natakarica dobi delo

Stalno delo dobi natakarica v Perrotti Cafe, 390 E. 156. St. (79)

DENARNE IN DRUGE POŠILJATVE ZA STARI KRAJ

Tvrda Kollander naznanja:

DA: pošilja denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je jamčena;

DA: prodaja zaboje za pošiljanje blaga ali živil v staro domovino;

DA: prevzema zavitke od tukajšnjih rojakov in iste točno odpremlja na naslovnike;

DA: sprejema naročila za moko in druge že pripravljene zavitke za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo in Nemčijo;

DA: prodaja karte za potovanje v stari kraj in od tam sem;

DA: prodaja AMERICAN EXPRESS Travel čke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah;

DA: opravlja Notarske posle.

KADAR torej rabite postrežbo v gori navedenih slučajih, se obrnite na zanesljivo in dobro znano tvrdko:

AUGUST KOLLANDER
v SLOVENSKEM NARODNEM DOMU
6419 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
V zalogi imamo
Jugoslovanske znamke
Rojaki v Kanadi tudi lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

Vabilo na sliko "Triglavske strmine"

V SREDO IN V ČETRTEK 20. IN 21. APRILA

bo pokazana slika "TRIGLAVSKE STRMINE"

PREDSTAVA SE BO VRŠILA V GLEDALIŠČU "ABBY"

na Waterloo Rd. in E. 156 St.

Vabljeni ste na velik poset. Slika je vseskozi zanimiva. Začetek ob 7. uri zvečer.

MALI OGLASI

Iščejo stanovanje

Mirna družina, 4 odrasle osebe nujno rabijo 4 ali več sob. Kdor ima kaj, naj pokliče KE 4717. —(77)

Grocerija in mesnica naprodaj

Grocerijska trgovina in mesnica na vogalu dveh cest, dela prometa \$4,000 mesečno, blizu sv. Vida cerkve. V zadnjih 30 letih je imela trgovina samo 2 gospodarja. Naslov v uredništvu tega lista. —(77)

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking. All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests. Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVEC, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich

Hiša naprodaj

V bližini E. 185. St. hiša z 9 sobami, se lahko rabi za 2 družini — vse na novo pobarvano in papirano in sploh vse v najboljšem stanju. Ima tudi beneške zastore, "storm" vrata in okna, 2 garaži. Proda se po zelo zmerni ceni. Samo \$11,900.00.

Kovach Realty

960 E. 185. St.

(85)

Vas muči revmatizem?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug

15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike

Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika

15800 Waterloo Rd.—IV 3200

BENEŠKI ZASTORI

Napravimo po vaši meri jeklene beneške zastore. Izbera 3 barv v jeklu in razne barve travkov. Frank Adamič da zanesljivo delo in po zmerni ceni.

TRU-SHADE VENETIAN BLIND CO.

22812 Nicholas Ave. zadej
RE 7075 RE 6969

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bog poklical v nebeske višave našega ljubljenega soproga in očeta

Antona Ulepič

Ki je po dolgi in mučni bolezni previden s svetimi zakramenti mirno v Gospodu zaspal 1. aprila. Njegovo dušo smo izročili Bogu, truplo pa materi zemlji 5. aprila na Kalvarija pokopališču.

Naša najlepša zahvala naj velja č. g. kanoniku Omanu za opravljene cerkvene obrede ter tolažilni govor v cerkvi in za spremstvo do groba.

Prav lepa hvala Rev. Slapšaku in Rev. Ozimeku za asistenco pri pogrebnih sv. maši. Posebej lepa hvala Rev. Slapšaku za obiske na domu v času bolezni in molitve ob krsti.

Naša iskrena vsem, kateri so položili krasne vence in cvetice ob krsti in tako okrasili njegovo zadnje bivaljšce na zemlji.

Hvala vsem, ki ste darovali za sv. maše, katere se bodo brale za mlr in pokoj našega soproga, očeta in brata.

Prav lepa hvala sosedoma Mrs. Orehopec in Mrs. Rus za veliko pomoč v času naše bridke žalosti.

Hvala vsem, ki ste blagoga soproga in očeta prišli pokropiti, ste molili za njegovo dušo in ga spremlili k večnemu počitku. Prav toka lepa hvala nosilec krste.

Hvala vsem, ki ste dali na dan pogreba svoje avtomobile brezplačno na razpolago in ga spremlili do groba. Hvala Mr. Ivan Zormanu za zapete žalostinke.

Hvala Louis Perfolia pogrebniemu zavodu za vso postrežbo in izvrstno vodstvo pogreba. Vsem naj bo Bog obliži plačnik.

Ti pa, ljubljeni soproga, oče in brat, dokončaj si življenja pot. Bila je polna trpljenja, dokler si delal in nas preživljal; še večje trpljenje pa je bilo v dolgi bolezni. Milo se nam stori, ko pomislimo, koliko si trpel. Tolaki pa nas zavest, da Ti sedaj Bog plačuje v nebesih za vse trpljenje na zemlji.

Spavaj mirno, spavaj sladko v globoki tihoti jamic, saj sv. vera nas uti, da vidimo se nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

URSULA ULEPIČ, soproga;
FRANK, ANTHONY in LOUIS, sinovi;
URSULA por. ROZZELLE, MARY por. SEITZ,
ANGELA por. DEPTOVICZ, ANNA, FRANCES,
in ROSE, hčere;
MATH ULEPIČ v Mulberry, Kansas, brat;
AGNES GRICAR, sestra.

Cleveland, Ohio, 19. aprila 1949.

—AND THE WORST IS YET TO COME— —In najhuje še le pride

G. WHISKERS

